

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๗๑๓๗/๕๐๕๖๗

กวด. ๗4
17 มี.ย. 67
16.40

สลด. (eMail)

ส่ง : กวค.

รับที่ : 54440/67

17 เม.ย. 2567 เวลา 16:24 น.

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ ๖ กทม. ๑๐๕๐๐

๑๐ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง อนุสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรนอร์เวย์เพื่อการจัดการเก็บภาษีซ้อน
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ และการป้องกันการหลบหลีกและการหลีกเลี่ยงรัษฎากร

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. สำเนาหนังสือกรมสรรพากร ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๗๑๓๗/๑๙๓๕ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๕
 ๒. สำเนาหนังสือกรมสรรพากร ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๗๑๓๗/๓๐๓๐ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕
 ๓. สำเนาหนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ที่ กต ๐๗๐๗/๗๒๗ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๕
 ๔. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๗/๗๓ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๗
 ๕. ร่างอนุสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรนอร์เวย์เพื่อการจัดการเก็บภาษีซ้อนในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ และการป้องกันการหลบหลีกและการหลีกเลี่ยงรัษฎากร
 ๖. รายละเอียดข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐต้องเสนอพร้อมกับการขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรี ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑

ด้วยกระทรวงการคลังขอเสนอเรื่อง อนุสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรนอร์เวย์เพื่อการจัดการเก็บภาษีซ้อนในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้และการป้องกันการหลบหลีกและการหลีกเลี่ยงรัษฎากร (อนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนไทย - นอร์เวย์) มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๗)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

อนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนไทย - นอร์เวย์ กำหนดหลักการที่สำคัญในการบรรเทาหรือจัดการภาษีซ้ำซ้อนในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้ระหว่างประเทศ อันเป็นผลจากอำนาจในการจัดเก็บภาษีของประเทศคู่สัญญาทั้งสองประเทศซึ่งทำให้เกิดการจัดเก็บภาษีซ้ำซ้อนบนฐานรายได้จำนวนเดียวกัน นอกจากนี้ อนุสัญญา ยังมีวัตถุประสงค์ในการป้องกันการใช้ออนุสัญญาโดยมิชอบ การหลบหลีกและการหลีกเลี่ยงภาษี การวางแผนเพื่อหลบเลี่ยงภาษีและการเคลื่อนย้ายกำไรไปต่างประเทศที่มีภาวะภาษีต่ำ (Base Erosion and Profit Shifting: BEPS) ตลอดจนการไม่จัดเก็บภาษีในประเทศคู่สัญญาทั้งสองประเทศ (Double non-taxation) ดังนั้น เนื่องจากการมีผลใช้บังคับของร่างอนุสัญญา นั้น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันรัฐบาลไทย จึงจำเป็นต้องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๗)

/๒. ความเร่งด่วน ...

๒. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เพื่อให้อนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนไทย - นอร์เวย์ ฉบับปรับปรุง ซึ่งมีข้อบทที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของกฎหมาย เศรษฐกิจ และแนวทางมาตรฐานสากลทางด้านภาษีระหว่างประเทศ ในการยกระดับการป้องกันการใช้อ่อนสัญญา โดยมีขอบ การหลบหลีกและการหลีกเลี่ยงภาษี การวางแผนเพื่อหลบเลี่ยงภาษีและการเคลื่อนย้ายกำไรไปต่างประเทศที่มีภาวะภาษีต่ำ (Base Erosion and Profit Shifting: BEPS) ตลอดจนการไม่จัดเก็บภาษีในประเทศคู่สัญญาทั้งสองประเทศ (Double non-taxation) ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีผลบังคับใช้ได้โดยเร็วที่สุด

๓. สารสำคัญและข้อเท็จจริง

๓.๑ กรมสรรพากรได้เสนอแผนการเจรจาจัดทำอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศ ซึ่งรวมถึงราชอาณาจักรนอร์เวย์ และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เห็นชอบกับแผนการเจรจาจัดทำอนุสัญญาหรือความตกลงดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ประกอบกับคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติการแต่งตั้งองค์ประกอบคณะผู้แทนรัฐบาลไทยและการแต่งตั้งคณะผู้แทนฯ สำหรับการเจรจาจัดทำอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนระหว่างไทยกับต่างประเทศ

๓.๒ กระทรวงการคลังโดยกรมสรรพากรได้ดำเนินการเจรจาแก้ไขอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนไทย - นอร์เวย์ มาแล้ว ๓ ครั้ง คือ วันที่ ๒๒ - ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ณ กรุงเทพมหานคร และวันที่ ๒๘ - ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ณ กรุงออสโล ราชอาณาจักรนอร์เวย์ และวันที่ ๓๐ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕ และ ๑ เมษายน ๒๕๖๕ เวลา ๑๔.๐๐ น. - ๑๗.๐๐ น. (เวลาประเทศไทย) ผ่านระบบการประชุมทางไกล (MS Teams) ตามลำดับ โดยในการเจรจา ครั้งล่าสุด คณะผู้แทนของทั้งสองฝ่ายได้มีการหารือและแลกเปลี่ยนความเห็นกันอย่างกว้างขวาง โดยสามารถเจรจาหาข้อยุติและตกลงกันได้ในทุกประเด็น รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และได้มีการลงนามย่อกำกับในร่างอนุสัญญา ไว้แล้ว รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

นอกจากนี้ เพื่อสร้างความเข้าใจในการนำข้อบทภายใต้อนุสัญญา ไปปรับใช้ทั้งสองฝ่ายได้จัดทำพิธีสาร (Protocol) สำหรับข้อบทว่าด้วยการขนส่งทางเรือและทางอากาศระหว่างประเทศและข้อบทว่าด้วยเงินบำนาญ เงินปี การจ่ายเงินภายใต้ระบบประกันสังคม และเงินค่าเลี้ยงดู

๔. สารสำคัญของร่างกฎหมาย

อนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนไทย - นอร์เวย์ กำหนดหลักการที่สำคัญในการบรรเทาและขจัดภาวะภาษีซ้ำซ้อนในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้ระหว่างประเทศ อันเป็นผลจากอำนาจในการจัดเก็บภาษีของประเทศคู่สัญญาซึ่งทำให้เกิดการจัดเก็บภาษีซ้ำซ้อนบนฐานรายได้จำนวนเดียวกัน นอกจากนี้ อนุสัญญา ยังมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญในการป้องกันการใช้อ่อนสัญญา โดยมีขอบ การหลบหลีกและการหลีกเลี่ยงภาษี การวางแผนเพื่อหลบเลี่ยงภาษีและการเคลื่อนย้ายกำไรไปต่างประเทศที่มีภาวะภาษีต่ำ (Base Erosion and Profit Shifting: BEPS) ตลอดจนการไม่จัดเก็บภาษีในประเทศคู่สัญญาทั้งสองประเทศ (Double non-taxation) ทั้งนี้ พันธกรณีตามอนุสัญญา มีกฎหมายภายในที่สำคัญของไทยรองรับ ได้แก่ ประมวลรัษฎากร พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๕ และประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การขยายกำหนดเวลาการยื่นคำร้องขอคืนภาษีอากรสำหรับการดำเนินการตามข้อบทว่าด้วยวิธีการดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกันของสัญญาหรือข้อผูกพันว่าด้วยการเว้นการเก็บภาษีซ้อน

อนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนไทย - นอร์เวย์ มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๔.๑ ขอบข่ายของอนุสัญญา

อนุสัญญา นี้จะใช้กับผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยหรือประเทศนอร์เวย์ หรือทั้งสองประเทศ และจะใช้บังคับกับภาษีที่เก็บจากฐานเงินได้เท่านั้น

๔.๒ การเก็บภาษีจากกำไรธุรกิจ

ประเทศที่มีการจ่ายเงินได้หรือกำไรซึ่งถือเป็นเงินได้ประเภทกำไรธุรกิจจะเก็บภาษีจากผู้รับเงินได้ซึ่งเป็นวิสาหกิจของอีกประเทศหนึ่งได้ต่อเมื่อวิสาหกิจนั้นดำเนินธุรกิจผ่านสถานประกอบการถาวรในประเทศที่มีการจ่ายเงินได้นั้น และในการคำนวณกำไรเพื่อเสียภาษีของสถานประกอบการถาวร รวมทั้งวิธีการในการคำนวณกำไรเพื่อเสียภาษีของสถานประกอบการถาวร เงินไขการคำนวณรายจ่าย และการบังคับใช้กฎหมายภายในเพื่อกำหนดรายรับในกรณีที่ไม่สามารถคำนวณกำไรได้นั้น ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ

๔.๓ การเก็บภาษีจากการขนส่งระหว่างประเทศ

ประเทศแหล่งเงินได้จะให้การยกเว้นภาษีเงินได้หรือกำไรสำหรับการขนส่งทางอากาศยานระหว่างประเทศ สำหรับการขนส่งทางเรือระหว่างประเทศจะลดภาษีให้กึ่งหนึ่ง

๔.๔ การเก็บภาษีทรัพย์สินประเภททุน

กรณีเงินปันผล ดอกเบี้ย และค่าสิทธิ จะมีการจำกัดอัตราภาษีในประเทศผู้จ่าย โดยไม่ให้เก็บเกินกว่าอัตราภาษีตามที่อนุสัญญาฯ กำหนดไว้ สำหรับกรณีค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์ และผลได้จาก การจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ของสถานประกอบการถาวร ให้ประเทศแหล่งเงินได้ที่ทรัพย์สินตั้งอยู่มีสิทธิเก็บภาษีได้ เว้นแต่ผลได้จากการจำหน่ายเรือ อากาศยาน หรือสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับเรือ หรืออากาศยานที่ใช้ในการขนส่งระหว่างประเทศ ให้ประเทศที่วิสาหกิจจดทะเบียนจัดตั้งมีสิทธิจัดเก็บภาษีได้เท่านั้น และสำหรับผลได้จากการขายทรัพย์สินอื่น ๆ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศที่ผู้จำหน่ายมีถิ่นที่อยู่เท่านั้น

๔.๕ การเก็บภาษีจากเงินเดือน ค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากการจ้างงาน นักแสดง และนักกีฬา

หากมีการให้บริการในประเทศใด ให้ประเทศนั้นมีสิทธิเก็บภาษีได้ แต่อาจได้รับการยกเว้นภาษี หากเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ

๔.๖ การเก็บภาษีจากเงินบำนาญ เงินปี การจ่ายเงินภายใต้ระบบประกันสังคม และเงินค่าเลี้ยงดู

ประเทศถิ่นที่อยู่และประเทศแหล่งเงินได้สามารถจัดเก็บภาษีจากเงินบำนาญได้ตามกฎหมายภายในของประเทศนั้น และในกรณีเกิดภาษีซ้อนให้ได้รับการขจัดภาษีซ้อนโดยประเทศถิ่นที่อยู่ตามข้อหวาดด้วยการขจัดการเก็บภาษีซ้อนของอนุสัญญาฯ

๔.๗ การเก็บภาษีจากกิจกรรมนอกชายฝั่ง

กรณีเงินได้ที่เกิดจากกิจกรรมนอกชายฝั่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจหรือการแสวงประโยชน์เกี่ยวกับพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดิน และทรัพยากรธรรมชาติ ให้ประเทศแหล่งเงินได้มีสิทธิเก็บภาษีได้ ส่วนเงินได้ที่เกิดจากการขนส่งสัมภาระหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนอกชายฝั่งดังกล่าวให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศที่ผู้รับเงินได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่เท่านั้น สำหรับเงินได้จากการให้บริการส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมดังกล่าวให้ประเทศแหล่งเงินได้เก็บภาษีเงินได้ แต่อาจได้รับการยกเว้นภาษี หากเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ

๔.๘ วิธีขจัดภาษีซ้อน

ประเทศคู่สัญญาจะยอมให้ผู้มีถิ่นที่อยู่ของตนนำภาษีที่เสียไปแล้วในอีกประเทศหนึ่ง (ประเทศแหล่งเงินได้) มาหักออกจากภาษีที่ต้องชำระในประเทศถิ่นที่อยู่เท่าจำนวนภาษีที่ได้ชำระไว้จริง แต่ต้องไม่เกินกว่าจำนวนภาษีที่คำนวณได้ในประเทศถิ่นที่อยู่

๔.๙ บทบัญญัติพิเศษอื่น ๆ

อนุสัญญาฯ กำหนดให้มีบทบัญญัติพิเศษอื่น ๆ เช่น คำนิยามทั่วไป วิธีการเพื่อความตกลงร่วมกัน การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ และการไม่เลือกปฏิบัติ เพื่อให้การใช้บังคับอนุสัญญาฯ /เป็นไปด้วย ...

เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ไม่เกิดการเลือกปฏิบัติระหว่างคนต่างชาติ และได้มีการประสานงานเพื่อประโยชน์ในการบริหารการจัดเก็บภาษีของประเทศคู่สัญญา

๔.๑๐ การเริ่มใช้และการเลิกใช้ความตกลง

เมื่อประเทศคู่สัญญาได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่มีอยู่ตามกฎหมายภายในของตนเพื่อให้อนุสัญญา มีผลใช้บังคับ และได้แจ้งผ่านช่องทางการทูตให้ประเทศคู่สัญญาของตนทราบซึ่งกันและกันถึงการดำเนินการดังกล่าวแล้ว อนุสัญญา จึงจะเริ่มมีผลใช้บังคับวันที่ได้รับหนังสือแจ้งโดยมีผลใช้บังคับกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายสำหรับเงินได้ที่จ่ายในหรือหลังจากวันที่ ๑ ของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีซึ่งอนุสัญญา มีผลใช้บังคับ ส่วนภาษีเงินได้อื่น ๆ จะมีผลใช้บังคับในปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีใด ๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันที่ ๑ ของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีซึ่งอนุสัญญา มีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ อนุสัญญา ฉบับปัจจุบัน ที่ลงนามเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จะมีผลเลิกใช้บังคับในวันที่อนุสัญญา ฉบับแก้ไข มีผลใช้บังคับ

สำหรับการเลิกใช้ ประเทศคู่สัญญาสามารถแจ้งการเลิกใช้ผ่านช่องทางการทูตภายหลังที่อนุสัญญา นี้มีผลใช้บังคับมาแล้ว ๕ ปี โดยแจ้งภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายนในปีปฏิทินใด ๆ โดยจะมีผลเลิกใช้บังคับกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายสำหรับเงินได้ที่จ่ายในหรือหลังจากวันที่ ๑ ของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีซึ่งอนุสัญญา มีผลเลิกใช้ ส่วนภาษีเงินได้อื่น ๆ จะมีผลเลิกใช้ในปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีใด ๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันที่ ๑ ของเดือนมกราคมในปีถัดจากปีซึ่งอนุสัญญา มีผลเลิกใช้

๔.๑๑ พิธีสาร

ประเทศคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายได้จัดทำพิธีสารเพื่อสร้างความเข้าใจต่อการในการนำข้อบทภายใต้อนุสัญญา ไปปรับใช้สำหรับการเก็บภาษีจากการขนส่งระหว่างประเทศ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลเงินได้ที่ของผู้รับผลประโยชน์ (Beneficial Owner) โดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจภายใต้การเก็บภาษีจากเงินบำนาญ เงินปี การจ่ายเงินภายใต้ระบบประกันสังคม และเงินค่าเลี้ยงดู

๕. ประโยชน์และผลกระทบ

การเจรจาแก้ไขอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนไทย - นอร์เวย์ เป็นการแก้ไขถ้อยคำหรือเพิ่มเติมข้อบทในอนุสัญญา ให้เป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำตามปฏิบัติการที่ ๖ มาตรการป้องกันการใช้ประโยชน์จากอนุสัญญาภาษีซ้อนผิดวัตถุประสงค์ (Preventing the Granting of Treaty Benefits Inappropriate Circumstances) และปฏิบัติการที่ ๑๔ แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพวิธีการดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกันหรือ Mutual Agreement Procedure (MAP) (Making Dispute Resolution Mechanism More Effective) ตลอดจนการนำมาตรการป้องกันการปฏิบัติตามปฏิบัติการต่าง ๆ ภายใต้มาตรการเพื่อป้องกันการกัดกร่อนฐานภาษีและโอนกำไรไปยังประเทศที่มีอัตราภาษีต่ำ (Base Erosion and Profit Shifting หรือ BEPS) มาบรรจุไว้ให้เป็นรูปธรรมในอนุสัญญา ทั้งนี้ เนื่องจากประเทศไทยเข้าร่วมเป็นสมาชิกกรอบความร่วมมือ Inclusive Framework on BEPS (กรอบความร่วมมือ) ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD)) ในลำดับที่ ๙๘ เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๖๐ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ส่งผลให้ประเทศไทยต้องปฏิบัติตามพันธกรณีให้ได้อย่างน้อยตามมาตรฐานขั้นต่ำ (Minimum Standards) ภายใต้มาตรการ BEPS ที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนตามที่กำหนดไว้

นอกเหนือจากการแก้ไขอนุสัญญาภาษีซ้อนในระดับทวิภาคี ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีในอนุสัญญาพหุภาคีเพื่อดำเนินมาตรการเกี่ยวกับอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนในการป้องกันการกัดกร่อนฐานภาษีและโอนกำไรไปยังประเทศที่มีอัตราภาษีต่ำ (Multilateral Convention to Implement Tax Treaty Related Measures to Prevent Base Erosion and Profit

Shifting: MLI) (อนุสัญญาพหุภาคีฯ MLI) เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ซึ่งอนุสัญญาพหุภาคีฯ MLI เป็นเครื่องมือในปฏิบัติการที่ ๑๕ Multilateral Instrument ของ BEPS ที่ OECD กำหนดขึ้น เพื่อให้ประเทศสมาชิกกรอบความร่วมมือฯ ซึ่งรวมถึงประเทศไทยมีแนวทางในการแก้ไขอนุสัญญาภาษีซ้อนได้หลายฉบับพร้อมกันในคราวเดียว ทั้งนี้ อนุสัญญาพหุภาคีฯ MLI มีผลบังคับใช้ต่อประเทศไทยตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕

นอกจากการดำเนินการตามพันธกรณีในฐานะสมาชิกกรอบความร่วมมือฯ อนุสัญญาฯ ยังมีสาระสำคัญทำนองเดียวกับอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนที่ประเทศไทยเคยตกลงไว้กับประเทศอื่น ๆ ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

๕.๑ เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการดำเนินการเพื่อบรรเทาหรือขจัดภาระภาษีซ้ำซ้อน อันเป็นอุปสรรคต่อการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ ตลอดจนเสริมสร้างบรรยากาศทางการค้าและการลงทุนเพื่อให้นักลงทุนมั่นใจในการลงทุนระหว่างประเทศ

๕.๒ เป็นการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันและเพิ่มศักยภาพทางธุรกิจให้ผู้ประกอบการของทั้งสองประเทศในการขยายตลาดทางการค้าและการลงทุน

๕.๓ เป็นการส่งเสริมให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน และเทคโนโลยีระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น เนื่องจากอนุสัญญาฯ ได้มีการจำกัดเขตแดนอัตราภาษีสำหรับเงินปันผล ดอกเบี้ย และค่าสิทธิไว้ด้วย

๕.๔ เป็นการส่งเสริมการประกอบกิจการขนส่งระหว่างประเทศ อันเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ จากการยกเว้นภาษีเงินได้หรือกำไรสำหรับการขนส่งทางอากาศยานระหว่างประเทศ และการลดอัตราภาษีให้ถึงหนึ่งสำหรับการขนส่งทางเรือระหว่างประเทศ

๕.๕ เป็นการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างรัฐบาลของทั้งสองประเทศในการป้องกันการใช้ออนุสัญญาฯ โดยมีขอบ การหลบหลีกและการหลีกเลี่ยงภาษี การไม่จัดเก็บภาษีในรัฐคู่สัญญาทั้งสองรัฐ (Double non-taxation) ตลอดจนการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางภาษีเพื่อตรวจสอบธุรกรรมที่เข้าข่ายการหลบหลีกและการหลีกเลี่ยงภาษีระหว่างสองประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๖. ค่าใช้จ่ายและแหล่งที่มา หรือการสูญเสียรายได้

ไม่มี

๗. ความเห็นหรือความเห็นชอบ/อนุมัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๗.๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๗/๗๓ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๗ แจ้งความเห็นต่อร่างอนุสัญญาฯ ในประเด็นมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ร่างอนุสัญญาฯ มีสาระสำคัญเป็นการจัดการเก็บภาษีซ้อนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีเก็บจากเงินได้ที่อยู่ในขอบข่ายที่กำหนดและการป้องกันการหลบหลีกหรือการหลีกเลี่ยงภาษีโดยการกำหนดสิทธิและหน้าที่ให้ทั้งสองฝ่ายต้องปฏิบัติ และมีการใช้ถ้อยคำที่มุ่งหมายให้เกิดผลผูกพันทางกฎหมายระหว่างการตามกฎหมายระหว่างประเทศ กรณีนี้จึงเข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แต่โดยที่เนื้อหาของร่างอนุสัญญาฯ เป็นเพียงการกำหนดการปฏิบัติเพื่อจัดการเก็บภาษีซ้ำซ้อนระหว่างกัน ซึ่งสามารถดำเนินการได้ภายใต้บทบัญญัติของประมวลรัษฎากรและพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ โดยไม่จำเป็นต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา อีกทั้งไม่เข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาประเภทอื่นตามมาตรา ๑๗๘ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กรณีนี้จึงไม่ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา

๗.๒ กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ได้แจ้งความเห็นต่อ
ร่างอนุสัญญาฯ ตามหนังสือ กต ๐๗๐๓/๗๒๗ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๕ รายละเอียดตาม
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๔ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

๗.๒.๑ บันทึกการประชุม (Agreed Minutes)

(๑) ประเด็นสารัตถะและถ้อยคำ

ไม่มีข้อขัดข้องต่อสารัตถะและถ้อยคำโดยรวมของบันทึก
การประชุมหากกรมสรรพากรในฐานะส่วนราชการเจ้าของเรื่องและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้ว
เห็นว่า มีความเหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายและผลประโยชน์ของไทย สามารถปฏิบัติได้ภายใต้อำนาจ
หน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่มีอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งได้จัดสรรงบประมาณเพื่อการนี้ไว้แล้ว

(๒) ประเด็นมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐

บันทึกการประชุมมีสาระสำคัญเป็นการบันทึกผลการเจรจาแก้ไข
อนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับราชอาณาจักรนอร์เวย์ รอบสาม
โดยไม่ได้มีรูปแบบถ้อยคำใดที่มุ่งจะก่อให้เกิดพันธกรณีภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ ดังนั้น
บันทึกการประชุมจึงไม่เป็นสนธิสัญญาภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศและไม่เป็น
หนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญฯ

๗.๒.๒ ร่างอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนระหว่างราชอาณาจักรไทย
กับราชอาณาจักรนอร์เวย์

(๑) ประเด็นสารัตถะและถ้อยคำ

ไม่มีข้อขัดข้องต่อสารัตถะโดยรวมของร่างอนุสัญญาฯ หาก
กรมสรรพากรในฐานะส่วนราชการเจ้าของเรื่อง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้วเห็นว่า
มีความเหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายและผลประโยชน์ของไทย สามารถปฏิบัติได้ภายใต้อำนาจหน้าที่
ตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่มีอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งได้จัดสรรงบประมาณเพื่อการนี้ไว้แล้ว

(๒) ประเด็นมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐

(๒.๑) ร่างอนุสัญญาฯ จัดทำขึ้นระหว่างราชอาณาจักรไทยกับ
ราชอาณาจักรนอร์เวย์เพื่อแทนที่อนุสัญญาฉบับปี ค.ศ. ๒๐๐๓ โดยมีถ้อยคำและบริบทที่ก่อให้เกิด
พันธกรณีภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศจึงเป็นสนธิสัญญาตามกฎหมายระหว่างประเทศและ
เป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญฯ ซึ่งจะต้องขอความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี
ก่อนการลงนามและดำเนินการให้มีผลผูกพัน และหากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติตาม
พันธกรณีภายใต้ ร่างอนุสัญญาดังกล่าวได้โดยไม่ต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตาม
หนังสือสัญญาก็ไม่เป็นการจัดทำหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๗๘ วรรคสองของรัฐธรรมนูญฯ ที่จะต้อง
ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

(๒.๒) การเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ
ในการจัดทำและลงนามอนุสัญญาฯ กระทรวงการคลังจะต้องเสนอขอความเห็นชอบบุคคลที่จะเป็น
ผู้ลงนามด้วย ซึ่งหากไม่ใช่นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศก็ต้องให้
กระทรวงการต่างประเทศจัดทำหนังสือมอบอำนาจเต็ม (Full Powers) ให้ผู้ลงนามดังกล่าวด้วย เว้นแต่
จะเป็นที่ยอมรับระหว่างคู่ภาคีว่าไม่จำเป็นต้องแสดงหนังสือมอบอำนาจเต็ม ก็ให้กระทรวงการคลัง
แจ้งคณะรัฐมนตรีทราบด้วย รวมทั้งจะต้องส่งต้นฉบับของอนุสัญญาฯ ที่ได้มีการลงนามแล้ว
รวมทั้งหนังสือมอบอำนาจเต็มของฝ่ายนอร์เวย์มาเก็บรักษาไว้ที่กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย
กระทรวงการต่างประเทศ ทั้งนี้ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เรื่อง หลักเกณฑ์และ
แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการออกหนังสือมอบอำนาจเต็ม

(๒.๓) โดยที่ข้อ ๒๘ ของร่างอนุสัญญาฯ ระบุว่า รัฐภาคีแต่ละฝ่าย
จะต้องแจ้งอีกฝ่ายหนึ่งให้ทราบผ่านช่องทางการทูตถึงการเสร็จสิ้นกระบวนการตามกฎหมายของตนและ

การมีผลใช้บังคับของอนุสัญญาฉบับนี้ ดังนั้น กระทรวงการคลังจะต้องมีหนังสือแจ้งกระทรวงการต่างประเทศเมื่อได้ดำเนินการขบวนการภายในเพื่อการมีผลใช้บังคับของอนุสัญญาฉบับนี้เสร็จสิ้นแล้ว เพื่อกระทรวงการต่างประเทศจะได้มีหนังสือแจ้งฝ่ายนอร์เวย์ผ่านช่องทางการทูตเพื่อการมีผลใช้บังคับของอนุสัญญาฉบับนี้ต่อไป

๘. ข้อกำหนดและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

๘.๑ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๓ บรรดาระษฎากรประเภทต่าง ๆ ซึ่งเรียกเก็บตามประมวลรัษฎากรนี้จะตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อการต่อไปนี้ได้ คือ

(๑) ลดอัตรา หรือยกเว้นเพื่อให้เหมาะสมเหตุการณ์ กิจการ หรือสภาพของห้องที่บางแห่งหรือทั่วไป

(๒) ยกเว้นแก่บุคคลหรือองค์การระหว่างประเทศตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อองค์การสหประชาชาติ หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสัญญา หรือตามหลักก้อยที่ก้อยปฏิบัติต่อกันกับนานาประเทศ

(๓) ยกเว้นแก่รัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล องค์การศาสนา หรือองค์การกุศลสาธารณะ

การลดหรือยกเว้นตาม (๑) (๒) และ (๓) นั้น จะตราพระราชกฤษฎีกายกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงก็ได้

๘.๒ พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๐๐

มาตรา ๔ ให้ยกเว้นบรรดาระษฎากรประเภทต่าง ๆ ซึ่งเรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร แก่

(๑) องค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ และเจ้าหน้าที่ หรือผู้เชี่ยวชาญขององค์การ หรือทบวงการดังกล่าวซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในประเทศไทย ในเมื่อประเทศไทยมีข้อผูกพันให้ยกเว้นตามอนุสัญญาหรือความตกลง

(๒) สถานเอกอัครราชทูต สถานทูต สถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล บุคคลในคณะทูต บุคคลในคณะกงสุล และบุคคลที่ถือว่าอยู่ในคณะทูตตามความตกลง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักก้อยที่ก้อยปฏิบัติต่อกัน

๘.๓ พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๕

๙. ข้อเสนอของหน่วยงานของรัฐ/คณะกรรมการเจ้าของเรื่อง

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้มีการลงนามในอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนไทย - นอร์เวย์ จึงเห็นควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ดังนี้

๙.๑ ให้ความเห็นชอบร่างอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนไทย - นอร์เวย์ (ฉบับภาษาอังกฤษ) จำนวน ๑ ฉบับ ตามที่เสนอ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๕ และหากมีความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขเอกสารที่ไม่ใช่สาระสำคัญ หรือไม่ขัดต่อผลประโยชน์ของไทย ขอให้กระทรวงการคลังดำเนินการต่อไปได้โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีอีกครั้ง

๙.๒ อนุมัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายลงนามร่างอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนไทย - นอร์เวย์ และให้กระทรวงการต่างประเทศออกหนังสือมอบอำนาจเต็ม (Full Powers) ให้แก่ผู้ที่ได้รับมอบหมายดังกล่าวด้วย

๙.๓ มอบให้กระทรวงการต่างประเทศดำเนินการแจ้งเป็นหนังสือผ่านช่องทางการทูตถึงการดำเนินการตามกระบวนการภายในที่จำเป็นเพื่อให้อนุสัญญามีผลใช้บังคับเสร็จสมบูรณ์แล้ว

อนึ่ง กรมสรรพากรได้จัดทำคำแปลร่างอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน
ไทย - นอร์เวย์ (ฉบับภาษาไทย) เพื่อวัตถุประสงค์ในการอำนวยความสะดวกสำหรับการปฏิบัติงาน
ภายในประเทศเท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายเศรษฐา ทวีสิน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กรมสรรพากร

กองวิชาการแผนภาษี

โทร. ๐ ๒๒๗๒ ๘๖๓๒

โทรสาร ๐ ๒๖๑๗ ๓๖๔๓